

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/84/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010763
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1514010763.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného V. I., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V z 12.04.2018 sp. zn. 7T/121/2014, na neverejnom zasadnutí konanom 10. januára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava V z 12.04.2018 sp. zn. 7T/121/2014 bolo podľa § 281 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zastavené trestné stíhanie obžalovaného V. I., pre skutok podľa obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V z 23.12.2014 sp. zn. 4 Pv 51/13/1105, právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že obvinený v čase od 14.00 hod. do 15.00 hod. dňa 13.01.2013 v D. na Ú. B. Č. XX, vykonal vlámanie do tam zaparkovaného kamiónu značky K. D., bielej farby, evidenčné číslo: „I.“. P. J.-XXC a to tak, že šraubovákrom rozbil okno na dverách spolujazdca, následne vnikol dovnútra kabíny, odkiaľ odcudzil notebook značky O. M., výrobného čísla P. spolu s nainštalovaným antivírusovým programom nezistenej značky a s nabíjačkou, ktorý bol odložený v taške na notebook spolu s 1 ks slúchadlami, 1 ks modem na nemecký internet, 1 ks modem na srbský internet, 1 ks modem na ruský internet, 1 ks internetová karta s internetovým kreditom (kredit v hodnote 15,- €), čím poškodenému A. A., narodený XX.XX.XXXX v R. N., I. W., bytom I. W., N. J. W. XX, XXXX W., vznikla škoda krádežou vecí vo výške 407,81 € a poškodenej spoločnosti O. X. T. U. S. I. N., X.: XXXXXXXXXXXX, so sídlom U. Z. XX, okres W. I., I. W. vznikla škoda poškodením okna vo výške 485,72 € a škoda na ušlom zisku ako autodopravu za jeden deň vo výške 200,- €, pričom obvinený V. I. bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.11.2011, pod číslom konania 4T/136/2010, právoplatného dňa 24.11.2011, nakoľko je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obžalovanému pre iný čin už právoplatne uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 08.02.2017 pod sp. zn. 1T/52/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 04.10.2017 pod sp. zn. 1To/63/2017.

Podľa § 281 ods. 3 Tr. por. boli poškodené subjekty a to A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., N. J. W. XX, I. W., ako aj O. X. T. U. S. I. N., so sídlom U. Z. XX, I. W., odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti sa prokurátor domáhal, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Sťažovateľ konštatoval, že sa nemôže stotožniť s napadnutým uznesením, nakoľko ho považuje za nezákonné. Preskúmaním napadnutého uznesenia, ako aj

spisového materiálu zistil, že v prípade uznania viny obžalovaného V. I. mal okresný súd ukladať súhrnný trest a to vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava I z 22.07.2015 sp. zn. 8T/31/2015, čo však nevykonal a zaoberal sa trestom, ku ktorému neprislúchalo ukladať súhrnný trest, prípadne upúšťať od uloženia súhrnného trestu. V prípadoch, keď prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, môže súd aplikovať postup v zmysle § 281 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por., ak by bolo zrejmé či očakávané, že by došlo s najväčšou pravdepodobnosťou k postupu podľa § 44 Tr. zák., alebo k uloženiu súhrnného trestu nepatrne navýšeného a takýto trest by bol dostatočný k splneniu účelu trestu, čo je však možné aplikovať len výhradne k trestu, ku ktorému sa má súhrnný trest ukladať, alebo ku ktorému sa má upúšťať od uloženia súhrnného trestu, čo je v predmetnom prípade trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8T/31/2015. Podľa názoru prokurátora je zrejmé, že ak chcel súd aplikovať postup v zmysle § 281 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. a trestné stíhanie voči obžalovanému zastaviť, mohol tak konať len vo vzťahu k vyššie popísanému odsúdeniu, ku ktorému prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu a nie k odsúdeniu, ktoré nasledovalo a ku ktorému ukladanie súhrnného trestu neprichádzalo do úvahy. Nakoľko sa v predmetnej trestnej veci jedná o zločin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 3 rokov až do 10 rokov, bolo by neprimerané s poukazom na odsúdenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8T/31/2015, kde bol obžalovanému vymeraný trest odňatia slobody 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu so skúšobnou dobou 1 rok, aby súd postupoval v zmysle § 281 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. Súd teda pri svojom postupe nemal brať, resp. nemohol brať do úvahy odsúdenie (rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 08.02.2017 sp. zn. 1T/52/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 04.10.2017 sp. zn. 1To/63/2017), ku ktorému neprislúcha ukladanie súhrnného trestu, aj keď je na strane druhej pravdou, že toto odsúdenie vzhľadom na trest, ku ktorému predmetné trestné stíhanie viedlo, možno považovať za dostatočný a ktorý plní účel trestu.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 281 ods. 2 Tr. por. súd môže zastaviť trestné stíhanie aj vtedy, ak zistí na hlavnom pojednávaní niektorý z dôvodov uvedených v § 215 ods. 2 alebo 3.

Podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie, ak je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný trestný čin už právoplatne uložený.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd úvodom konštatuje, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Rozhodnutiu okresného súdu, ktorým bolo trestné stíhanie obžalovaného V. I. zastavené postupom podľa § 281 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por., nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom aj odôvodnenie samotného uznesenia vyhotovil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom a tak krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia v celom rozsahu odkazuje.

Kritériom pre zastavenie trestného stíhania je úvaha, či uložený trest za iný skutok je dostatočný na splnenie účelu trestu a prevýchova páchatela, aby viedol riadny život. Pri rozhodovaní je prvostupňový súd povinný vychádzať z porovnania výšky trestu, ktorý bol obžalovanému za iný trestný čin právoplatne uložený, a trest, ktorý by mal byť uložený za trestný čin, ku ktorému môže viesť trestné stíhanie. Ak na základe takého porovnania dospeje k záveru, že trest, ku ktorému môže viesť trestné stíhanie, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obžalovanému za iný trestný čin už právoplatne uložený, môže trestné stíhanie zastaviť.

Pri posudzovaní možnosti postupu podľa § 281 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. nemožno vychádzať mechanicky len z porovnania trestných sadzieb stíhaného činu a trestného činu, za ktorý už bol trest uložený, ale treba porovnať aj tresty, ktoré by boli podľa kritérií uvedených v § 34 Tr. zák. za jednotlivé trestné činy uložené. Až po vyriešení predbežnej otázky, aké tresty by boli

uložené za porovnateľné trestné činy, môže súd urobiť záver, či trest, ku ktorému stíhanie môže viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý obžalovaného pre iný čin podľa očakávania postihne.

Krajský súd je toho názoru, že prvostupňový súd v posudzovanej veci vyššie uvedeným spôsobom aj postupoval, o čom svedčí aj výstižné a dostatočne zdôvodnené napadnuté uznesenie.

K sťažnostným argumentom prokurátora senát krajského súdu vyslovuje, v danej trestnej veci sa nemožno v plnom rozsahu oprieť o judikát R 48/1978, podľa ktorého, zastaveniu trestného stíhania podľa ustanovenia § 188 ods. 2 Tr. por. z dôvodov §172 ods. 2 písm. a/ Tr. por. (teraz podľa § 282 ods. 2, § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por.) nebráni skutočnosť, že trestný čin, ktorý je uvedený v obžalobe, je k inému trestnému činu v pomere podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. (teraz podľa § 42 Tr. zák.). Takýto postup je však na mieste len vtedy, ak po zhodnotení rozhodujúcich okolností by po prejednaní veci na hlavnom pojednávaní prichádzalo do úvahy použitie § 37 Tr. zák. (teraz § 44 Tr. zák.) t. j. upustenie od uloženia súhrnného trestu, prípadne vtedy, keby súhrnný trest, ktorý by sa mal uložiť, bol len o málo prísnejší než trest uložený predchádzajúcim rozsudkom.

Treba si uvedomiť predovšetkým to, že obžalovaný V. I. bol právoplatne odsúdený nielen trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 22.0.2015 sp. zn. 8T/31/2015 (k tomuto odsúdeniu by prichádzalo do úvahy aj ukládanie súhrnného trestu v teraz súdnej trestnej veci), ale okrem toho bol odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 08.02.2017 sp. zn. 1T/52/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 04.10.2017 sp. zn. 1To/63/2017. Pokiaľ u páchatel'a existujú popri sebe viaceré právoplatné odsúdenia, tak použitie ustanovenia § 281 ods. 2 Tr. por. z dôvodov § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. nevyžaduje splnenie aj tej podmienky, že treba prihliadnuť výlučne iba na to odsúdenie, ku ktorému by sa ukladal súhrnný trest a ďalšie právoplatné odsúdenia, by boli v tomto smere právne irelevantné (takúto situáciu neriešil ani judikát R 48/1978). Zásadným hľadiskom pre zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. je taká úvaha, či právoplatne uložený trest za iný skutok právne posúdený ako trestný čin, bude dostatočný na splnenie účelu trestu. Na základe uvedeného, aj krajský súd dospel k rovnakému presvedčeniu ako súd I. stupňa, že trest, ku ktorému môže teraz posudzované trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste (t. j. popri nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov), ktorý bol obžalovanému pre iný trestný čin uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 08.02.2017 sp. zn. 1T/52/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 04.10.2017 sp. zn. 1To/63/2017 a preto postup podľa § 281 ods. 2 Tr. por. z dôvodov § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. je plne na mieste.

Pre úplnosť treba dodať, že prokurátor v podanej obžalobe predmetný skutok, ktorý obžalovanému kládol za vinu, právne kvalifikoval iba ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. (obžaloba bola podaná dňa 23.12.2014). Následne trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 29.12.2014 sp. zn. 7T/121/2014 bol obžalovaný V. I. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Nakoľko obžalovaný podal proti trestnému rozkazu odpor, okresný súd nariadil hlavné pojednávanie, ktoré bolo opakovane odročené z rôznych dôvodov. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.09.2016 prokurátor z dôvodu platnej judikatúry navrhol zmenu právnej kvalifikácie tak, aby predmetný skutok bol právne posúdený ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. Napokon na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.04.2018 bolo rozhodnuté napadnutým uznesením. Takýto priebeh trestného konania nemožno označiť za štandardný a to nielen z hľadiska plynutia času (trestné stíhanie bolo obžalovanému vznesené dňa 08.02.2013), ale aj s poukazom na právnu istotu a predvídateľnosť trestného stíhania a jeho následkov pre obžalovaného. Aj z tohto pohľadu bol odklon od mimotrestných prostriedkov, v podobe zastavenia trestného stíhania pre tzv. neúčelnosť správny, nepriečiaci sa zákonu.

Na podklade týchto úvah, sťažnostný súd nezistil dôvody pre zrušenie napadnutého uznesenia a preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.